Iz knjige "SVJEDOČANSTVO GLORI POLO"

...

"Ne ubij - pobačaj

Kada smo u mojoj „Knjizi života“ došli do PETE zapovijedi BOŽJE – „Ne ubij“ -, mislila sam: Konačno, tu nemam što sebi predbaciti, jer nisam nikoga ubila i nikoga smaknula. I na svoje veliko zaprepaštenje GOSPODIN BOG mi je otkrio posve drugo.

ON mi je pokazao sasvim jasno da sam ja bila grozna ubojica. I ubojstva u koja sam bila zapletena pripadala su osim toga takvim ubojstvima, koja su u očima GOSPODINA među najgorima, naime pobačaji „nerođene djece“.

Pripazite sada dobro! Moć i utjecaj koje sam svojim NOVCEM stekla, zaveli su me na to i doveli da financiram ne samo jedno, nego više – da ne kažem mnoge – pobačaje. Moj novac je učinio mogućim te pobačaje. Jer sam ja uvijek govorila:

„Žena ima pravo odlučiti kada će ostati noseća i kada ne. Njezin trbuh pripada njoj samoj!“

I pogledajte sada! U mojoj „Knjizi života“ stajalo je crno na bijelom, - i to je bila teška bol za mene, ovdje to vidjeti i konačno to shvatiti, u kakav gnusan zločin sam po svom novcu bila upletena. Ali to je neizbrisivo stajalo u mojoj „Knjizi života“.

Jednu djevojku koja je imala tek 14 godina, ja sam nagovorila da izvrši pobačaj. Ja sam bila njezina učiteljica u profesiji. Kada netko nosi u sebi otrov, tada u njegovoj okolini ne ostaje ništa zdravo. Na sve, koji dolaze u dodir s tim čovjekom, on negativno utječe; oni dolaze u dodir s otrovom i postaju i sami zatrovani i otrovni.

Daljnje još posve mlade djevojke, tri moje nećakinje i zaručnica jednog mojeg nećaka su izvršile pobačaj. One su to bez daljnjega k meni došle, jer sam ja s velikim novcem sve rješavala – i bila sam tako „dobra“. Ja sam bila dobra tetka, koja je uvijek sve pozivala, dobra tetka koja im je pričala o novinama iz svijeta mode i koja im je uvijek također predstavljala najnoviju modu i često također kupovala. Ja sam bila ona koja sam savjetovala tim mladim bićima kako se učiniti privlačnijima, kako se mogu uspeti u društvo „Glamoura“ i kako mogu svoje mlado tijelo

pokazati drugima što je više moguće sexy i izazovnim.

I zamislite! Moja sestra mi je poslala i povjerila svoju djecu u punom povjerenju. I kako sam ih ja pokvarila i prostituirala. Da, ja sam ta mlada bića, još napola djeca, dovela do prostitucije. I to je bio daljnji zločin koji vapije u nebo i strašan grijeh, koji stoji na listi najodvratnijih prijestupa pred GOSPODINOM, odmah nakon pobačaja. Jer sam tim mladim djevojkama rekla slijedeće:

„Moje drage djevojke, ne budite lude! Makar vam vaše majke tako mnogo govore o vrijednosti djevičanstva, stidljivosti i čistoće, to treba povezati s onim što su njihovi roditelji živjeli u prošlosti. A njihov svijet nije sadašnji svijet; one su zarobljene prošlošću; one su propustile živjeti slobodan i moderni život. Vi morate imati razumijevanja za to.

Ali vi same trebate se priključiti modernom životu, uživati slobodu koju smo mi žene izborile i ostvariti se posve kao žene – dakle poslušajte ih, imajte razumijevanja za njih, jer one ne mogu drugačije, ali nemojte radi toga pokvariti svoj mladi život. Vaše majke s vama govore o BIBLIJI, koja je već 2000 godina stara. One nisu više „up-to-date“ (osuvremenjene).

I župnici su odbacili moderno i ne žele ići s vremenom. Oni propovijedaju samo ono što im Papa kaže, a Papa nije više prilagođen vremenu; ovaj Papa je izvan mode. A svaki moderni čovjek, koji još njega sluša, glup je i sam je kriv ako svoj život ne može pravo uživati.“

Pogledajte otrov koji sam bacila u ta mlada, nevina djevojačka srca. To je jednostavno nezamislivo MONSTRUOZNO!

I te mlade djevojke sam također naučila kako najbolje mogu uživati u svojem tijelu i u seksu. Pri tome sam ih upozorila na to kako je važno čuvati se (začeća). Iznijela sam im sve meni poznate metode. Ja sam ih pod naslovom „Savršena, samostalna žena“ informirala o svim rizicima i o čuvanju od začeća kod spolnog odnosa.

I jednog dana dolazi jedna od tih djevojaka, naime ljubavnica mojeg nećaka, - koja je imala tek 14 godina – meni u ordinaciju (i ono što vam ovdje iznosim vidjela sam osobno uneseno u „Knjigu mojeg života“), - došla je dakle k meni u ordinaciju i ispričala mi je u gorkim suzama: „Gloria, ja sam ipak tako mlada, praktično sam i sama dijete, pa ipak sam već noseća.“

Na to sam odgovorila: „Ali ti, glupačo! Nisam li vam iznijela kako se čuva!!!“

Ona je na to rekla uvijek i dalje plačući: „Da, ali to nije pravo funkcioniralo.“ I po uvidu u moju „Knjigu života“ vidjela sam da mi je GOSPODIN poslao to mlado stvorenje, da je sačuvam od jedne gluposti. On je htio da je sačuvam da ne padne u ponor, da je od toga odvratim da pobaci svoje djetešce.

Jer pobačaj veže težak lanac oko našeg vrata, koji nas pritišće do zemlje i koji mi tada jedva možemo za sobom vući. On uzrokuje bol, koja nikad ne prestaje u našem životu. To je besmislena svijest da smo ubili, dakle da smo ubojice.

I pri tome je najgore da nismo ubili bilo koga nego svoje vlastito meso i krv, svoje vlastito dijete.

I najgore u slučaju ove djevojke je bilo da sam joj, umjesto da sam je odgovorila od toga i govorila joj o GOSPODINU BOGU, ja sam joj dala novčanik u ruke, da može izvršiti pobačaj. I da bih smirila svoju savjest (- ne znam može li se to još nazvati savjest, što sam tada učinila -), dala sam joj toliko novca, da može ići u najpoznatiju kliniku za pobačaj, da ne bi poslije toga imala bilo kakvih smetnji. I kao u ovoj zgodi financirala sam još neke – da ne kažem mnoge - pobačaje.

To je tako strašno kada na to sada mislim. Svaki put kada se tako prolijeva krv jednog djeteta, za Sotonu je kao velika žrtva paljenica, to je svečana gozba za đavla. On trlja ruke i pleše od veselja. A našega GOSPDOINA ISUSA KRISTA boli kao kod NJEGOVE smrti na Križu i pod tim bolovima drhti on i trpi veoma mnogo svaki put kada nerođeno, nevino dijete biva na smrt ubijeno.

U „Knjizi života“ mogla sam naime također vidjeti kako nastaje život. Vidjela sam kako se naša duša tog časa stvara, u času kada sjemena stanica susretne jajnu stanicu. Tada bljesne predivna iskra, koja isijava svjetlo, koja ima izvor u svjetlosnom suncu BOGA OCA. I trbuh žene koja postaje majkom bude obasjan zrakama te nove duše u času, kada njezina jajna stanica bude oplođena.

A kada dođe do pobačaja, tada kriči i jauče ta duša od velike boli, makar još nisu oblikovane ni oči niti ostali udovi. I čitava zajednica svetih, čitav onostrani svijet čuje te krikove i to jaukanje, kada jedna nova, s pomoću BOŽJOM stvorena duša, bude ubijena. Čitav nebeski svod trese se pod tim krikom i čuje ga se od jednog kraja do drugoga, glasno i jasno kao jeka u brdima.

U paklu se također čuju glasni krikovi, ali tamo su to krikovi radosti, koje svi đavli izbacuju za slavljenje tog dana i pri tome izvode ples veselja.

I neposredno poslije toga otvaraju se u paklu neki pečati i izlaze vani grozne nakaze, koje bivaju puštene na zemlju da bi iznova napastovali čitavo ljudstvo i zavodili na stranputice. I posljedica je toga da su ljudi uvijek sve više zarobljeni od Sotone, uvijek sve više padaju u grješna uživanja, uvijek nadolaze nove ovisnosti, i događaju se sva ta teška i grozna zlodjela o kojima dnevno u vijestima slušamo i gledamo ih, i za koje mi svaki put mislimo da ne može doći nešto gore, da bismo slijedećeg dana po novim zlodjelima vidjeli da je ipak moguć veći rast (u zlodjelima).

Imate li uopće predodžbu koliko beba bude dnevno ubijeno na čitavom svijetu? Nije nam više moguće predstaviti veličinu tog strašnog zločina. Mi gazimo u krvi te nevine djece i to gotovo ni ne zapažamo. To je za nas normalno i spada već u svakidašnjicu. Ako se netko diže protiv pobačaja obilježava se kao fanatik i konzervativac, staromodan i donekle lud. I to je jedan od velikih pobjeda paklenog kneza, Sotone. Što će biti s našim svijetom, ako je cijena nevine krvi svakog pojedinog nerođenog djeteta tolika da jedan novi đavao bude pušten slobodno na zemlju. Uskoro će na našem svijetu postati tama od brojnih đavola koji budu pušteni.

I tada sam vidjela kako sam uronjena u tu krv nevine djece i njom oblivena. I posve suprotno procesu pranja na našem svijetu, moja bijela duša je postala po tom pranju u krvi sve tamnija i neuglednija, dok nije postala posve crna. I nakon te povijesti s pobačajima uopće nisam više apsolutno imala osjećaj za grijeh. Za mene jednostavno više nije postojao grijeh. Sve je bilo

dopušteno i moje ponašanje mi je pri tome dobro došlo. Ja sam pomagala ljudima. Nisam jedino bila svjesna da sam tim ljudima pomagala na sigurnom putu u pakao.

I na površinu je došlo još nešto drugo, što nikako nisam zapazila niti mi je došlo na pamet, jer sam ja sama bila na platnom popisu đavla. Pokazane su mi sve bebe, koje sam ja sama ubila, koje sam ja sama pobacila. I upravo tako, kao što vi sada, - nisam u prvi čas znala, kako, kada i gdje! I pokazano mi je odmah i to sam tada imala posve jasno pred očima.

Rekla sam vam još na početku da sam ja sama kao metodu zaštite za planiranje obitelji (protiv začeća) izabrala spiralu i dala je u mene postaviti. I uz bolno čuđenje morala sam sada vidjeti u „Knjizi života“ koliko je mojih jajnih stanica bilo oplođeno i bile su u stanju da narastu u male bebe.

Vidjela sam mnoge svjetlosne iskre koje bi se zapalile kod stvaranja njihovih duša. A čula sam krikove tih duša kako su bile istrgnute iz ruke BOGA OCA.

I najednom sam shvatila razlog zašto sam uvijek bila tako slabe volje, ogorčena i neraspoložena. Bila sam slabe volje, često sam bila nedostupna, neobuzdana i mrzovoljna prema svojim bližnjima, prema svojoj obitelji. Čitav dan sam bila frustrirana, ništa me nije moglo zadovoljiti. Često bi me napale strašne depresije.

I kao da su mi tada pale ljuske s očiju:

„Jednostavno i posve jasno – ja sam se pretvorila u stroj za ubijanje beba!“

I sve to je učinilo da uvijek dublje tonem u blato grijeha. Kako sam se mogla na početku tog cjelovitog pregleda svojega života umisliti i ponosno izjaviti da nisam nikoga ubila? I kako sam mogla nekog drugog, koji je meni izgledao predebeo ili mi bio nesimpatičan, odbaciti na stranu, prezirati, dapače grubo s njim postupati i jednostavno odbaciti? Kako sam se mogla tako oholo ponašati, a bila sam posve obična ubojica?

Također mi je bilo pokazano da se ljude može ubiti ne samo pucnjem iz pištolja. Ne, često je

dostatno, kada ga se bez razloga mrzi, kada mu se zlo želi ili čini, kada nekoga izjeda zavist protiv te osobe.

I već time se može nekoga ubiti. Ubojstvo u obitelji ili u nekom selu počinje se vrlo često po tim radnjama koje mi često smatramo samo neopasnima, makar zlima."

...

ÂÂ